

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška c. 5

Telefon interurban 115

Izhaja vsak četrtek.
Cena: Letno Din 52.—,
polletno Din 16.—, četr-
letno Din 8.—, inozemstvo
Din 64.—

Cena inzeratom: cela
stran Din 1400.—, pol stra-
ni Din 700.—, četr strani
Din 350.—. Mali oglasi be-
seda Din 1.—, stalnim popust

V ulogi volka spokornika.

V tej ulogi nastopajo v Sloveniji združeni samostojni demokratje ter nekdanji samostojni kmetijci. Uloga pravega spokornika je težka. Treba je svoje grehe spoznati, jih priznati in se jih spovedati ter obljubiti resno popoljšanje. Kdor pa je volk, kdor je zakrknjen, nepopoljšljiv grešnik, ta pokoro samo glumi, in ko se mu nudi prva prilika za greh, jo z veseljem poprabi.

Trkati bi se morali na prsi.

Gospodski in kmetski liberalci: demokrati in samostojneži, hodijo zdaj skupaj na shode. Skupno nastopajo, ker drug drugemu ne zaupajo. Drug hoče drugega kontrolirati, da ne bi kateri kaj črnil proti stranki, s katero je v »prijateljski« zvezi. Naše ljudstvo na shode združenih liberalcev ne gre, kakor ni prej hotelo poslušati ločenih liberalcev. Združena laž je podvojena, pomnožena in odeljena laž, in tako laž pošten človek še težje posluša. Vsled tega pa je na shodih združenih liberalcev nekaj mestne in trške frakarije in prav malo radovednežev iz podeželskih krogov. Politično pošten človek noče biti prisoten tamkaj, kjer se šopiri in se širokousti politična laž in hinavščina.

Demokratje in samostojneži bi se morali pred našim ljudstvom trkati na prsi ter izpovedati: »Mi smo krivi!« Združeni gospodski in kmetski liberalci so krivi vsega tega, o čemer se sedaj pritožujejo. Če zabavljajo zoper srbsko, ali, kakor oni pravijo, srbijansko nadoblast, so oni tega krivi, ker so glasovali za vidovdansko ustavo, ki je v naši državi ustanovila strogi centralizem. Do vidovdanske ustave so bile deželne vlade, naslednice nekdanjih narodnih vlad, po vidovdanski ustavi so vse izginile. Izginil je hrvatski ban, za kojim sedaj po komandi Radičeve stranke prelivajo krokodilske solze slovenski radičevci in njihovi zavezniki. Izginila je nekdanja avtonomija, ki sta jo imeli Hrvatska in Slovenija in kojo so pomagali ugonobiti in porušiti demokrati in samostojneži. Da, vi ste to zakrivil, vi, gospodski in kmetski liberalci, in če bi bilo v vas le iskra resnicoljubnosti in politične poštenosti, bi morali to priznati ter moliti pred našim ljudstvom javno pokoro. In če zabavljate zoper gospodarsko izkoriščanje hrvatskega in sloven-

skega ljudstva, kdo je to zakrivil, če ne vi, ki ste glasovali za vsa mogoča davčna povišanja: za povišani zemljiški davek, za povišanje dohodninskega davka, za prometni davek, za davek na ročno delo, za zakon o takсах in pristojbinah itd. Če govorite sedaj o »plačkanju« (ropanju), ki mu je ljudstvo postalo žrtev, ali vas ne zadeva po pravici očitek, da ste »soplačkaši«?

Mesto tega pa zavljajo, lažejo in hujskajo.

Volk nikdar ne dela iskrene pokore, ker je po svoji naravi zanjo nepristopen. Tako tudi liberalci, dokler je in ostane liberalci. Združeni liberalci so tako drzni, da nastopajo v ulogi obtoževalca, ne pa obtoženca. Na druge hočejo zvaliti krivdo, katera nje same obtežuje. »Držite tatul!« tako sedaj kričijo po Sloveniji, da bi pozornost ljudstva odvrnili od lastne krivde. Zoper Srbijance rohnijo, ker niso več z njimi na vladni. Proti Beogradu zabavljajo, ker ne morejo več z njegovo pomočjo vladati nad hrvatskim in slovenskim ljudstvom. Za Radiča in njegovo politiko se zavzemajo, prejšnja leta pa so ga psovali kot zmešanega človeka, kot strašljivca,

kot sebičneža, ki mu je politika prinesla milijone, kot norega človeka, ki spada v norišnico, kot političnega zločinca, ki ga je iz državnih razlogov treba zapreti in obsoditi.

Nekdaj so stali v vrstah Srbijancev in zagrizenih centralistov, sedaj pa hočejo skovati prečansko fronto zoper Srbijance. Komandant te fronte bi naj bil Srb Svetozar Pribičević, — katerega je svoj čas Radič žigosal kot »oberbatinaša« Hrvatov. Nekdaj so goreli za formulo o narodnem edinstvu ter so vsak pojav hrvatstva in slovenstva obsojali kot separatizem, sedaj pa so počeli govoriti o pravicah Hrvatov in Slovencev, o tistih pravicah, ki so jih s svojo sebično politiko sami pokopali. Njihova sedanja agitacija je taka, da se ponekod obrača celo proti državi. Njihovi voditelji in voditeljice pošiljajo pisma in proteste zoper državo v inozemstvo, njihovi agitatorji pa rabijo v nekaterih krajih zoper Srbijance in Srbe take izraze, ki so proti edinstvu države. Čuditi se je, in priprosto ljudstvo, katero ima o državi višje in boljše pojme, se temu čudi, ako vidi, da so državni uradniki in učitelji obiskovalci shodov kmetsko demokratske koalicije in priganjači za take shode. Utisa na ljudstvo pa ti nastopi združenih liberalcev ne storijo nobenega, ker naše ljudstvo ve dobro proceniti volka v ulogi spokornika.

Kje so morilci?

Vsak uboj je — obsojanja vreden! Vsak uboj vpije po kazni, kakor je vpila kri prvega ubitega človeka Abe la. Posebno pa je obsojanja vreden preračunan, po načrtu pripravljen politični uboj. Zgodovina jih navaja veliko vrsto, zadnji čas se jih je pridružilo tudi več v Jugoslaviji. Vedno bolj pa se odkriva zavesa zločinskih načrtov, ki so jih imeli pripravljene oni ljudje, ki danes najbolj kričijo, da se naj maščuje političen umor radičevcev. V srbskih listih razkriva dr. Mogorovič v odgovor Pribičevićevemu sinu Stojanu te zločinske načrte.

Kdo je najpreje hotel Radiča ubiti?

Imenovani dr. Mogorovič opisuje v srbskih listih, da je bil pred tremi leti že popolnoma pripravljen načrt, kako naj bi se Radiča ubilo. Dr. Mogorovič je bil tedaj še član Orjune. On izrečno pove, da pri teh načrtih

ni sodeloval noben srbski politik ali javni delavec. Nasprotno je res! Ko se je za ta načrt izvedelo, so bili ravno srbski politiki tisti, ki so to preprečili.

Dr. Korošca so hoteli ubiti!

Nič več ni prikrito, da so imeli isti ljudje pripravljen načrt, kako bi umorili dr. Korošca ob priliki evharističnega kongresa v Novem Sadu. — Istočasno bi naj bil umorjen dr. Spaho v Sarajevu. Tudi ti umori so se preprečili po zaslugi Beograda in na posredovanje srbskih javnih delavcev!

Davidovič — mora umreti!

Ko je Davidovič odšel na shod v mesto Subotico, ga je čakala tolpa ljudi, pristašev Pribičevića, ki so ga napadli z jajci, krompirjem in palicami. Tudi v drugih mestih se je Davidoviču podobno zgodilo. V Zagrebu